

[Socialministeren.]

Omtale af de ekstraordinære Forslag om Krisehjælp, sagde, at Statens Udgifter ikke vilde blive 20 Mill. Kr. som af mig foreslaaet, men 16 Mill. Kr., maa jeg altsaa her til lægge det Beløb af 1½ Mill. Kr., som der her er Tale om til Eftergivelse af Laan, saaledes at den samlede Statsudgift formentlig vil blive 17½ Mill. Kr.

Jeg er blevet opmærksom paa en Trykfejl, der findes i Udvalgets Betænkning — eller Ændringsforslag til tredie Behandling, som det kalder sig —, hvor der i Ændringsforslaget Nr. 53 til § 33 i Stk. 3 staar:

„1 af Fællesrepræsentationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse“.

Denne Organisation hedder *Fællesorganisationen* og ikke *Fællesrepræsentationen*. Jeg tillader mig at henstille til den højtærede Formand, at denne Trykfejl rettes. Jeg ved ikke, hvordan den er kommet frem; den har ikke været der tidligere.

Den ærede Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Krag, begyndte og sluttede mindre venligt, medens hele Realiteten i hans Tale jo var elskværdig. Han begyndte mindre venligt med at sige, at Forliget var Tegn paa den nuværende *Oppositions* Forhandlingsvillighed i Modsætning til Mangel paa den Forhandlingsvillie, som kendetegnede den tidligere Opposition. Ja, det er jo een Forklaring; en anden Forklaring var, at Forliget kunde være Tegn paa den nuværende *Regerings* Forhandlingsvillie og Forhandlingsevne i Modsætning til den Regering, der bar Navnet Madsen-Mygdal med særligt Aarstal 1927. Jeg skal overlade til ærede Medlemmer i derne Sal efter deres Kendskab til Forholdene at bestemme, hvad de mener er Aarsagen. I hvert Fald bliver det ærede Medlem Hr. Krag og jeg neppe enige, al den Stund det ærede Medlem Hr. Krag, saa vidt jeg erindrere, naar han tager Ordet, betragter sig selv som et lysende Eksempel paa Forhandlingsvillie, Blidhed og Taalmodighed. Jeg vil netop paa denne Glædesdag ikke modsig ham i saa Henseende, da han i hvert Fald gennem dette Forslag har givet Bevis paa, at han kan have disse Egenskaber.

Det ærede Medlem Hr. Krag fremførte forskellige Tal, som jeg ikke rigtig kunde faa til at passe. Jeg vil dog ikke paastaa, at disse Tal ikke var rigtige. Naar jeg ikke kunde faa dem til at passe, er det muligvis af den Grund, at den ærede Ordfører Hr. Krag vel er gaaet ud fra Tallene i 1929, hvor man regnede med, at Aarsbalancen for

Arbejdsløshedskasserne blev 21 Millioner, medens jeg i den sidste Tid, hvor man har set, at Arbejdsløsheden stadig er stigende, ikke har turdet regne med en lavere fremtidig Balance end 24 Millioner. Jeg tror ikke, der er anden Forskel; men jeg havde ikke de Tal, det ærede Medlem havde.

Den ærede Ordfører anmodede mig derefter om i et Cirkulære at ville klarlægge, hvorledes Hjelpekasseadministrationens Stilling fremtidig vilde blive overfor Arbejdsløshedskassernes Medlemmer, naar det Ændringsforslag, som det ærede Medlem saa meget omtalte, vedtages. Jeg skal gerne gøre et Forsøg i saa Henseende, det er dog ikke helt let at udtømme Livet saaledes, at man ikke kommer til at gøre Uret i Tilfælde, hvor man, naar man stod overfor den enkelte Sag, sikkert fra alle Sider vilde være enig om, at der skulde hjælpes. Der har altid, naar det drejede sig om Fortolkningen af den sociale Lovgivning, trods de skarpe Kampe, der har staaet her paa Rigsdagen, i det enkelte Tilfælde, overfor den enkelte Sag været Enighed mellem alle Partier om at fortolke forstaaende, humant og menneskeligt. Det er Faren ved at indsætte Bestemmelser af den Art, som den ærede Ordfører her staar i Spidsen for, i et Cirkulære, at man derved let kommer til at lukke af for Tilfælde, hvor selv den ærede Ordfører vilde være den første til at indrømme, at det var rimeligt at hjælpe. Men, saa vidt det kan gøres i almindelige Udtryk, skal jeg gerne i Cirkulæret følge den Anvisning, som den ærede Ordfører gav mig, og som Betænkningen altsaa følger.

Endelig udtalte den ærede Ordfører for Venstre, og jeg tror, det samme var Tilfældet for den konservative Ordførers Vedkommende, at det var en Forudsætning for Vedtagelsen af den store Arbejdsløshedslov, at Ordningen vilde blive permanent, og den ærede Ordfører for Venstre udtalte, at han i saa Henseende stolede paa mig, jeg tror, han sagde *ligesom*, jeg ved dog ikke, om det ikke var i *Modsætning* til de øvrige Medlemmer af Regeringen. Jeg gaar dog ud fra, at det var *ligesom*. Jeg kan berolige det ærede Medlem med, at han godt kan stole paa mig, for saa vidt denne Sag angaar. Der kan ikke være noget Ønske hos Socialministeren, naar han tænker tilbage paa de sidste 3 Aars Forhandlinger om Arbejdsløshedsloven, om at begynde paa disse igen, før han paa nogen Maade er nødt til det, efter den Enighed, der er opnaaet mellem alle Partier. Ogsaa jeg haaber, at det skal være muligt at kunne bevare denne Arbejdsløshedslov i en Aar-række. Jeg vil dog sige til det ærede Medlem